

sig adskillige andre Bestemmelser — om, at Parterne i alle Tilfælde skal have Valg med Hensyn til Lysningens Art, Valg mellem kirkelig og borgerlig Lysning, hvad enten de forud har valgt kirkelig Vielse eller borgerlig Ægteforening. Min Meningsfælle og jeg er med Flertallet enige om, at der bør være frit Valg mellem kirkelig Vielse og borgerlig Ægteforening, men vi mener, at naar man saaledes har truffet Valget med Hensyn til den Form, hvori Ægteskabet skal indgaa, bør dette Valg ogsaa være bestemmende for Lysningens Form. Til kirkelig Vielse hører naturligt kirkelig Lysning og til borgerlig Ægteforening borgerlig Lysning. Vi ser ikke, at der er nogen Rimelighed i, at Personer, der ønsker at vies i Kirken, frabeder sig den forudgaaende Lysning i Kirken, altsaa frabeder sig Præstens og Menighedens Forbøn for det forestaaende Ægteskab, og maaske endnu mindre forstaar vi, at Personer, som vil indgaa deres Ægteskab udenfor Kirken, for den borgerlige Øvrighed, dog ønsker Ægteskabet forud bekendtgjort i Kirken og ønsker Præstens og Menighedens Forbøn for den Ægteforening, som, naar det kommer til Stykket, skal foregaa helt udenfor Kirken. Vi tror derfor, at det vil være rigtigt at lade Ægteforeningens Form ligefrem være bestemmende for Lysningens Form, og vi kunde have ønsket, at Ændringsforslag Nr. 10 ikke var stillet, men paa den anden Side erkender vi, at Forholdet er ikke videre praktisk. Det er vel af simple, logiske Grunde meget sjældent, at Folk vil stille sig paa det Standpunkt, at de vil have kirkelig Vielse, men borgerlig Lysning, eller borgerlig Ægteforening, men kirkelig Lysning. Hvis de paagældende tænker nogenlunde klart, vil i Almindelighed Forbindelsen mellem Ægteforeningens Form og Lysningens Form frembyde sig for dem af sig selv. Det vil være meget sjældent, at der bliver Spørgsmaal om at vælge en saadan blandet Form som den, jeg nævnte, og naar det endelig skulde ske, at et Ægtepar vælger en saadan blandet Form, kan man berolige sig noget med, at Præsten faar den samme Adgang til at bede sig fritaget for at foretage Lysning i Kirken, som han har til at bede sig fritaget for at foretage Vielse i Kirken. Jeg vil i alt Fald altsaa for mit Vedkommende mene, at det Spørgsmaal er mindre praktisk, og at man har en Ventil, som gør, at man vil undgaa egentlig forargelige Tilfælde. Jeg vil derfor ikke ligefrem modsætte mig Ændringsforslaget, hvis Forkastelse muligvis kunde berede Lovforslaget

Vanskeligheder, men jeg vil indskrænke mig til at bede mine Meningsfæller undlade at stemme om Ændringsforslag Nr. 10. — Lovrigtskal jeg i Tilslutning til de Bemærkninger, der faldt fra den ærede Ordfører, tillade mig at tilraade at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget eller af det Flertal, hvortil min Meningsfælle og jeg hører.

Marie Hjælmer: Det er ikke ret længe siden, jeg her i Salen havde Lejlighed til ved anden Behandling af Lovforslaget om Værgeraadforsorg at beklage, at det Lovforslag ikke gennem Udvalgsarbejdet havde opnaaet større Ændringer, end Tilfældet var. Jeg kan i Dag ved anden Behandling af Lovforslaget om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning gøre den samme Indvending gældende. Jeg vil begynde med at beklage, at der hos Udvalgets Flertal kun fandtes Lydhørhed overfor Kravet om at give den bevangrede og svigtede forlovede en økonomisk Erstatning; man har ikke villet høre Tale om, at Barnet af en saadan Forbindelse, som dog er indgaaet med Ægteskab for Øje, skulde have Krav paa sin Faders Navn og Arveret efter ham, eller at Moderen skulde have Ret til at faa Mandens Efternavn. Socialdemokraterne og det radikale Venstre stiller Ændringsforslag herom under Nr. 1 til § 2, og jeg skal anbefale at stemme derfor. Det er udenfor enhver Tvivl, at den Opfattelse breder sig, at en Fader ikke bør løbe fra sine Forpligtelser overfor det Barn, han har udenfor Ægteskabet, og paa samme Maade mærker man en stadig stærkere Fordring om gennem Lovgivningsmagten at gøre den Uret god; som bliver begaaet overfor de Børn, der er født udenfor Ægteskabet, i Modsætning til de andre, der er født i legitime Ægteskaber, og jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til saa stærkt, som jeg kan, at tilskynde den højtærede Justitsminister til snart at fremsætte Lovforslag om nye Regler i Overensstemmelse med Nutidens Krav for Børn, der er født udenfor Ægteskab.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 17 skal jeg anbefale. Det beror paa en Fejltagelse, naar mit Navn som Repræsentant for det radikale Venstre ikke findes blandt Medlemmerne af det Mindretal, som stiller Ændringsforslaget om, at Paragraffen udgaar, og det samme, nemlig at mit Navn mangler, gælder et Par andre Ændringsforslag, som jeg senere skal komme ind paa. Angaaende § 17 kan vi fra vor Side ikke anerkende Nødvendigheden af, at to Mennesker, der vil indgaa Ægteskab; og